

ΣΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΟΥ ΞΕΤΡΕΛΛΑΝΕ ΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΤΟΥ ΟΘΩΝΟΣ

«Η ζωή, οι έρωτες και η περιπέτεια της περιφήμου τυχεροδιωκτριάς Λόλας Μοντέζ»

ΡΙΣΚΟΜΑΣΤΕ στο 1846...

Ο Έλληνολάτρης βασιλεύς της Βαυαρίας Λουδοβίκος 1ος, ο πατέρας του πρώτου μας βασιλέως Όθωνος, είχε περάσει πειρά τα έξη-τά. Ήταν ένας άνδρας ψηλός, με πρόσωπο αζανόνιστο, που το τάρραζαν νευρικοί σπασμοί, με φωνή δυνατή και με κινήσεις που είχαν κάτι το σπασμωδικό. Ήταν έξυπνος, εξαιρετικά ευαίσθητος κι' όνειροπόλος. Ενθουσιώδης προστάτης των τεχνών και των γραμμάτων, έγραφε κι' ο ίδιος στίχους, άρκετά πρωτότυπους στη μορφή τους, με μετρίους στην έπιλευση. Κατά διαταγήν του, Λογάρφοι, γ'ύψιτα και άρχιτέκτονες συναγωνίζονταν να ξεσοράσουν την πρωτεύουσά του, το Μόνα-

χον, το οποίο άνειμενόταν να μεταβάλει σε γεωμινικά Αθήνας. Έκτος αυτού, ο Λουδοβίκος 1ος έγκαινιάσεν τον πρώτο σιδηρόδρομο που λειτουργήσεν στην Γερμανία, κατασκεύασε τη δρόμωγα του Λουνάβεσος στο Μάιν, ίδρυσε μία νέα πόλι που προς τιμήν του όνομάστρηξε Λούντβι-σχάφεν και γενικώς στήριξε άξιος τον κολοκαυτενίζω μί και περιέ- γων λόγων που έγραφε γι' αυτόν κάποιος σύγχρονός του: «Είνε άναμφοβήστη η σοφία αυτού του βασιλέως σε όλα τα ζητήματα έκτος της πολιτικής».

Και πραγματικά, ο Λουδοβίκος έδειχνε κάποια περιφρόνηση για την πολιτική. Κατά το 1831, την παραμονή της έναρξης των εργασιών της Βαυαρικής Βουλής, έφώναξε με λυρικό τόνο:

— Το πεδίο της ποιήσεως μένει άκαλλίεργητο και η Ίπποκρήνη μάς είνε κλειστή. Η ζωή είνε χυδαία, τά κτήνη έγιναν κύριοι και κάνουν κάθε προσπάθεια για να σκοτώσουν το πνεύμα.

Αυτό όμως δεν τον εμπόδιζε καθόλου να ενδιαφερόται εξαιρετικά για την διατήρησι της βασιλικής έξουσίας του. Αν και στην άρχη της βασιλείας του είχε δεχτεί φιλελεύθερος, σιγά-σιγά έγινε άπολυταρχικός. Ο βασιλεύς αυτός είχε και μια πολύ περίεργη ιδιοτροπία: Αισθανόταν μία φοβική σκεδόν νωση για κάθε τι το Γαλλικό. Αν και ποιητής ο ίδιος, αντιπαθούσε τους μεγάλους Γάλλους ποιητάς, Κορνήλιο, Ραξίνα και Λαμαρτινί. Αν και καλλιτέχνης ο ίδιος, αισθανόταν περιφρόνηση για τους περιφημούς Γάλλους Λογάρφους, Πουσσέν, Φραγκοννά και Ντελακρουά. Σ' αυτό, ο Λουδοβίκος διέφερε πολύ από τον πατέρα του Μαξιμιλιανό, ο οποίος, κατά την νεότητά του, υπηρέτησε ως συνταγματάρχης στο στρατό της Γαλλίας και κατόπιν όθηξε σύμμαχος του Ναπολέοντος Γ'.

Από το 1837, ο Λουδοβίκος είχε επιστευθή τη διακυβέρνηση της χώρας του στον πρωθυπουργό του γι' Αμπέλ, ένα άνθρωπο με υπερμοντέρνες ιδέες. Υπο την διοίκησιν του πρωθυπουργού αυτού η Βαυαρία περνούσε ήμέρες πολύ ήουςες. Α-ξάρτα όμως, κατά το 1846, η τρικομια δια-έκτησε τη γαλήνη, τά πνεύματα άναστα-τόθηκαν, η καρδιάς ταράχτηκαν, η λαϊκή όργη ποίγησε κι' ένα είδος πυρετού διέτρεξε όλο το βασίλειο.

Η άριεξις μιας γυναίκας, της Λόλας Μοντέζ, είχε προκαλέσει όλη αυτή τη μεγάλη μεταβολή.

Η Μαρία—Λολορέ — Έλισάβετ—Ρο-ζάνα Γκιλιμπέρ ή Ζιλμπέρ, η έπιλευρομένη Λόλα Μοντέζ γεννήθηκε, όπως έλεγε η ίδια, από κοζεταρία, στη ρομαντική Σε-βίλλη το 1823. Η άλήθεια όμως είνε ότι γεννήθηκε πέντε χρόνια προηγουμένα στο Μονρόξ της Σκωτίας. Κόρη ενός Άγγλου άξιοματικού ο οποίος πέθανε λίγο καιρό μετά τη γέννησή της και μία κροαλής από την Αβάνα, ανατάρφηκε, στην πατρίδα της, όπου έλαβε κάποια σχετική μόρφωση. Σε ηλικία δεκάξη χρόνων, άρθηκε να την κλέψη ο ύπολογαγός Τζέιμς Τόμας, ο οποίος και την παντρεύτηκε. Ο Τζέιμς, μετά το γάμο, την πήρε μαζί του στις Ίνδιες όπου ύπηρετούσε και κατά την διάρ-κεια του ταξιδιού, η Λόλα έγινε ήρωισ άρ-κετών ερωτικόν σκανδάλων.

Λίγο μετά την άριεξι του στις Ίνδιες, ο ύπολογαγός Τζέιμς έλαβε μέρος σε μία έστρατεία έναντιόν του Άργαντινόν. Έτσι η Λόλα διέσχισε μαζί του τα ίνδικά βασίλεια της Καρούλης και του Κα-σιμίρ, πλέκοντας διάφορες μηχανορραφίες

και άποκτώντας διαρκώς νέους έραστάς μεταξύ των συναδελφών του συζύγου της, ως ότου μία μέρα τον έγκατέλειψε για πάντα.

Από τότε άρχισε να κάνει την πιο σκανδαλώδη ζωή που μπορεί κανείς να φανταστή. Πήγε στο Λονδίνο, στη Μαδρίτη, στο Παρίσι και στις Βρυξέλλες, κυλώντας συγχρόνως τόσο στο βουρκο, ώστε η πένα μας άδυνατεί να περιγράψει τους έξευτελισμούς της. Έπει πολλούς μήνες την έβλεπαν, ντυμένη με κουρέλια, να στέκεται στις γα-νιές των σταυροδρομιών της Βαυαρίας και να τραγουδά για να μα-ζεύη πενήταρες.

Τέλος, το 1839 προσελήφθη ως χορεύτρια στο θέατρο της πό-λεως αυτής. Το επόμενο έτος, έκανε την εμφάνισή της σ' ένα μεγάλο θέατρο του Παρισιού, με δέν έσημεριους χαμηλά έπιτυχία.

Έφυγε τότε για το Βερολίνο. Έκει, έδειξε άγρια με το μαστιγίο της κάποιο Πρώσσο χοροφύλακα ο οποίος θέλησε να της κάνει μία παρατήρησι και τότε αναγκάστηκε να ξαναγυρίσει στη Βαυαρία, ο-που έδειξε με τον ίδιο άκριβώς τρόπο ένα Ρώσσο χοροφύλακα.

Το διπλό αυτό κατορθώμα της την ανάγκασε να ξαναπάρη το δρόμο του Παρισιού για ν' άποφύγη τις συνέπειες. Έκει έγινε έρ-ωμηνή του δημοσιογράφου Ντυζαριέ κι' άναμίχησε ζωηρά σά δρα-ματικά πολιτικά έπιπέδω, τά όποια έγιναν άφορη ή σκοτωθή ο Ντυζαριέ από τους έχθρους του. Ο Ντυζαριέ της άρθηκε χαμηλά ει-κοσασιά χιλιάδες φράγκα διά της διαθήξης του και τότε η Λόλα συναρτίστη με κάποιον Αγγονό Πατόν, ο οποίος παρουσιάζόταν πότε ως μοναχός και πότε ως μαρκήσιος, και πήγε μαζί του στην πρωτεύουσα της Βαυαρίας Μόναχο.

Έκει, η λαμπρότερη τύχη την περιέμενε.

Ήμαστε στο Φθινόπωρο του 1846.

Η Λόλα Μοντέζ βρισκεται πειρά σ' όλη τη λάμψη της συναρπαστι-κής όμορφιάς της. Κοιμη στο σώμα, με το μέτωπό της πλαισιωμένο από κυνικές μπουδές μαύρων μαλλιών, με το πρόσωπο φωτισμένο από δυο πολύ μεγάλα μάτια σκοτεινογάλια, έσκαει στους περισσότερους άνδρας μία γοητεία άκατανίκητη, την οποία όμως όσοι δέν την ύφι-στανται, δέν μπορούν να την καταλάβουν.

Ο βασιλεύς Λουδοβίκος 1ος την βλέπει ένα βράδυ στο θέατρο και ξετρελλανείται μαζί της. Έτσι η Λόλα, από την μία μέρα στην άλλη γίνεται βασίλισσα της καρδιάς του βα-σιλέως της Βαυαρίας, όπως της άρεσε να ο-νομάζεται μόνη της.

Λίγες μέρες μετά την πρώτη συνάντησί τους στο θέατρο, ο βασιλεύς την παίρνει στο παλάτι, συγκεντρώνει τους αυλικούς του, και δείχνοντας τους τη Λόλα, λέει:

— Κύριοι, σάς παρουσιάζω την καλύτερή μου φίλη!

Στις 14 Αύγουστου 1847, την κάνει Βαυαρή ύψηκο και λίγες μέρες κατόπιν της άπονείμει τους τίτλους της βαρόνης ντε Ρόζανταλ και της κομήσης ντε Άνναφλιντ. Συγχρόνως της δίνει ένα εισόδημα 20.000 χρυσόν φιορι-νίων και την έγκαθιστά σ' ένα μεγαλοπρε-πέο Ιταλικό ρυθμό, έπιτυλιωμένο με μυθώ-δη πολυτέλεια. Υποχρεώνει τέλος την ίδια την βασίλισσα σύζυγο του να της άπονείμη το παράσημο της Αγίας Θηρεσίας.

Έτσι, η Λόλα έγινε παντοδύναμη. Κάθε έμποδιο που συναντούσε μπροστά της, το συν-έστημι. Έπαψε τους καθηγιάς του Πανεπι-στημίου Λασού και Ρόβι, γιατί δέν της άρε-σαν. Τόν πρωθυπουργό Αμπέλ και τους ύ-πουργούς του, οι όποιοι άρνήθηκαν να σύ-ψουν το κεφάλι τους μπροστά της, τους έπαψε κι' έκανε η ίδια τον κατάλογο των άντακαυτε-λών τους. Της άρεσε υπερβολικά ν' άνακαυτε-ται στην πολιτική κι' έκανε τη φιλελεύθερη, σκεδόν τη δημοκρατική. Ίδου πώς περιέ-γραφε την καθημερινή ζωή της στο Μόναχο, έ-νας συγγραφέας που της δείχνεται μάλλον ενδοικός:

«Το πρωί της τό άφιερώνω στις πολι-τικές ύποθέσεις. Το μεσημέρι δέχεται τους ύπουργούς, τους άνοτάτους ύπαλλήλους και τους καλλιτέχνας και τους άκούει | δλους με προσοχή. Κατόπιν ενδιαφερείται για την έ-ξωτερική πολιτική και διαβάξει τις άναφο-ρές που της στέλλουν οι πράκτορες, τους ό-ποιους έχει στα διάφορα μέρη του κόσμου. Το απόγευμα δέχεται τον βασιλέα. Σχικά ό-μως πηγαινει κι' η ίδια στο παλάτι, για να κουβεντιάσει μαζί του ή με τους ύπουργούς του για τις ύποθέσεις του κράτους. Η πτώ-

Η Λόλα Μοντέζ
(Έργον του Νταρντινιέβαβ)

οι της Κυβερνήσεως "Αμπελ εινε εγγο της. Χάρις ο' αυτήν, ο πρίγκηψ, Βαλλερατίν έγινε τώρα ύπουρος τών Έξωτερικών καϊδ κ. Διπύου ύπουρος τής Παιδείας, Χάρις ο' αυτήν έπίσης, ο βασιλεύς άρχισε νά γίνεται αμειλιχθός, έπως ήταν κατά τη νεότητό του.

Μά δ'α' αυτά, όπως ήταν φυσικό, δέν άρχισαν νά προκαλέσουν την γενική άποδοκιμασία. Διαμαρτυρίες έφταναν καθημερινώς στο βασιλέα άπ' όλες τις διευθύνσεις, ακόμα και άπ' τό έξωτερικό. 'Ο άρχιεπίσκοπος τού Μπρεσλάου τού άπηύδυνε μιá δριμυτάτη έπιστολή στην όποια ο βασιλεύς άπάντησε ως εξής:

"Ο δεσμός μου με τη γυναίκα που άναφέρτε στην έπιστολή σας δέν έχει τίποτε τό ένοχο. Σάς δίνω δυο γι' αυτό τό λόγο της τιμής μου. Μά μου εινε αδύνατον νά διακόψω τις σχέσεις μου μαζί της. Θα ήταν αυτό μά άτιμία εκ μέρους μου, και δέν πρέπει νά ζητούνται από μένα πράγματα αδύνατα. Έχω ψυχρή ποιητική και δέν εινε δυνατόν νά κρίνομαι με τά ίδια μέτρα που κρίνονται κ' οι άλλοι άνθρωποι."

"Όχι μόνο οι καθολικοί της Βαυαρίας έκαναν αντίπολίτευσι στην τυχοδιώκτρια, αλλά κ' οι περισσότεροι φιλελεύθεροι, τούς όποιους έπροσάτεινε δήθεν, είχαν έξεγερθή έναντιν της και θεωρούσαν την προταση της ως προσβολή... Ένας μάλιστα άπ' αυτούς, ο Μπενεντέ τύπος στο Παρίσι ένα δριμυτάτο λιβέλλο κατά της Λούις Μοντέ με τόν τίτλο: "Η Ίσπανίδα χορευτή κ' η Γερμανική έλευθερία".

Ένωματάς, ή Λόλα Μοντές, γυναίκα έξαιρετικά άγέροχη, κάθε φορά που έβγαине έξω, έχοντας ως ακολουθία της δυό χωροφυλάκες, δέν έκανε άλλο παρά νά μιστιγώνη τούς πολίτες και τούς στρατιωτικούς που άρνιότανταν νά βγάλουν τό καπέλλο τους μπροστά της. Μιά μέρα μάλιστα προσέβαλε δημοσία τόν άρχιεπίσκοπο τού Μονάχου. 'Ότόσο παντού βλου κ' άν παρουσιαζόταν σφαιρίγματα κ' άποδοκιμασίες άκουγότανταν έναντιν της. Ένα προί μάλιστα ο ξεβερεθισμένος λαός έσπασε τά τζάμια τού μεγάρου της.

'Ο Λουδοβίκος Ιος όμως έβρινε σ' όλα αυτά κουφός και τυφλός. Έξακολουθούσε νά περιβάλλη την έρωμένη του με όλη την αγάπη και νά της γράφει ποιήματα άπ' τά όποια σάς παραθέτουμε έδώ μερικούς στίχους :

"Όσο πιό πολύ οι έλλοι σε μισούν, τόσο πιό πολύ εγώ σ' αγαπά!

Είμαι δικός σου για πάντα

Χάρις σ' εμένα, ή ζωή μου έξευνγένιστη

Κάθε καταδίωξις που ύφίτασαι γίνεται κ' από ένας νέος κρις [ως της άλυσίδας

Με την όποιαν παλεύοντας, για τού θριάμβου της άλήθειας

Μ' έδεσες για όλη μου τη ζωή.

'Ότόσο στις άρχές τού Φεβρουαρίου 1848 μιá σειρά έπεισοδίων έκανε τόν έρεθισμό τού λαού νά φτάση στο κατακόρυφο. Υπήρχαν τότε στο Πανεπιστήμιο τού Μονάχου πέντε καθηγορίες φοιτητών που διακρινότανταν μεταξύ τους από τό χρώμα τού καπέλλου τους και από τις έπωνομασίες Πράλξεν, Σβάρπτεν, Φράγκξεν, Μπρβαρέν και Ίσαρέν, που τις είχαν πάρει από τις διάφορες επαρχίες τού βασιλείου. Καθ' ύπόδειξις της Λούις Μοντές σχηματίστηκε τότε και έκτος όμιλος, με τ' όνομα 'Αλεμάνια που είχε τό χρώμα τού οικουσιμου της κομησσης. 'Όταν όμως οι φοιτητάι τού καινούργιου όμιλου παρουσιάστηκαν στο μάθημα τού καθηγητού της Φυσικής Σίμπερ, οι άλλοι φοιτητάι άνήθησαν νά παρακολούθησουν τό μάθημα μαζί τους. 'Η παράδοσις διεκόπη έτσι. 'Η Λόλα διάταξε άμέσως νά γίνουν άνακρίσεις. Στις 6 Φεβρουαρίου ή ίδιες σκηνές επανελήφθησαν, στο Πανεπιστήμιο, άνομα πιό βίαιες. 'Ότε οι καθηγητάι, ούτε ο πρότανης, ο ίδιος προσωπικός δέν κατώρθωσαν ν' άποκαταστήσουν τη γαλήνη. Στις 9 Φεβρουαρίου, ή έξεγερσις τών φοιτητών πήρε χαρακτήρα έντελούς επαναστατικό. Κι' ή έξεγερσις μετεδόθη σ' όλόκληρη την πόλι.

Μόλις ή Λόλα τά έμαθε δ'α' αυτά, δέν έχασε καθόλου τό θάρρος της. 'Ολομόναχη, περή, έρεξε άνάμεσα στο ξεβερεθισμένο πλήθος, Μά

ο κόσμος, μόλις την αναγώρισε, άρχισε νά τη βρίζη και την έπήρε στο κυνήγι με άγριές διαθέσεις. Τού χάους εκείνη ζήτησε άσυλο στα γειτονικά στίτια. 'Όλες ή πόρτες, μετοξύ τών όποιων κ' ή πόρτα της Λούτβακικής Πρεσβείας, έκλειναν μπροστά της.

Την ίδια ώρα, ο Λουδοβίκος έβρινε μιá έορτή στα άνάτορα. Μόλις τόν ειδοποίησαν για δυο συνέβανταν, κατέβηκε κ' αυτός με τη σειρά τού στο δρόμο, αδιάφορος κ' άβροφος δειχόση τ' άπειρητικά πλήθη, συνάντησε τη Μοντές, της πρόσφερε τό μπράτσο τού και την παρέσυρε μαζί τού σε μιá έκκλησιή, για νά βρούν εκεί προσωρινό άσυλο.

"Έπειτα από λίγες στιγμές όμως, ή Λόλα παρουσιάστηκε στην πόρτα της έκκλησιάς και πυροβόλησε έναντιν τών διαδηλωτών, χωρίς ευσυχώς νά πληγώση κανένα. Μιά ίλη ίσπικου έτενεβη εκείνη τη στιγμή έχαιρώς για νά τη σώση από την όργή τού πλήθους.

Την επομένη, διά βασιλικού διατάγματος, έκλεισε τό πανεπιστήμιο για ένα χρόνο. Μά τό μέτρο αυτό προκάλεσε άληθινή έξεγερσις. Έργάται και άστοί ένόσθησαν μαζί με τούς φοιτητάς κ' ή επανίστασις έξεραγή. Τό Δημοτικό Συμβούλιο τού Μονάχου ζήτησε από τό βασιλέα την άπομάκρυνσι της ευνουσιμένης του.

Μά μπρός στον κίνδυνο, ή Λόλα έβρινε μόνη της από την πρωτεύουσα. 'Ο λαός τότε επέδρασε στο μεγάρο της και τάσπασε όλα εκεί μέσα. 'Ο βασιλεύς, ο όποιος από μιá περιεργή ιδιοτροπία είχε πάει νά παρακολουθήσει ταμαξές, δέχτηκε μιá πέτρα στο κεφάλι και μετεφέρθη καταματωμένος στο παλάτι.

Παρ' όλη την άπομάκρυνσι της Λούις, ο λαός έξακολουθεί νά μάλιστα και τότε ο Λουδοβίκος για νά σώση τόν θρόνον του, αναγκάστηκε νά παραιτηθή ύπερ τού υιού του Μαξιμιλιανού.

'Ο γέρο βασιλεύς ζήση ακόμα είκοσι χρόνια μετά την παραιτήσι του, τά όποια πέρασε στην Ίταλία και στην Γερμανία, άπασιολοιόμενος μόνο με τη φιλολογία και την καλλιτεχνία.

Προσκάλισε επανειλημμένως τη Λόλα κοντά του, μά εκείνη ούτε τού άπάντησε. Τώρα πια πού ο βασιλεύς είχε χάσει τό θρόνο του δέν είχε καμιά αξία γι' αυτήν.

"Ήταν ένας γέρος, ένας άνδρας πού δέν μπορούσε νά την συγκινήσει. 'Ότε την ένδιέφερε πια καθόλου.

"Όχι μόνον δέ δέν αναγνώριζε καμιά ένγνωμοσύνη γι' αυτόν, πού έξ αιτίας της έχασε τό θρόνο του, αλλά και έλεγε κινωικάτα :

— "Όταν έφτασα στο Μόναχο είχα εκατό χιλιάδες φράγκα. 'Όζ' αυτά μου τά έβγαε ο γέρο Βασ. λιός και με άρρησε άπένταση.

Πόσο κινική, άλήθεια, έβριπε νά εινε ή γυναίκα αυτή για νά λέη αυτά τά λόγια, για έναν ήμερο τόν όποιο είχε καταστρέψει.

'Η τυχοδιώκτρια άλλωστε είχε άλλες άσχολίες τώρα. Γύριζε τόν κόσμο δημιουργώντας διαρκώς καινούργια σκάνδαλα.

Πήγε σε όλες σχεδόν τις πρωτεύουσες της Εύρώπης και σε καθεμιά άπ' αυτές, έκανε και νέους έραστάς, τούς όποιους κατέστρεφε για νά τούς εγκαταλείψη κατόπι.

Πολλοί άνδρες ηήτοκτόνησαν έξ αιτίας της, άλλοι έσύρθησαν εις τας φυλακάς διότι είχαν κανει διαφόρους άπάτας προς χάρι της και πολλές οικογένειες κατεστράφησαν.

'Η μοιραία αυτή γυναίκα σκόρπισε γύρω της την καταστροφή και τό θάνατο.

Έτελος, άφού γύρισε από πόλι σε πόλι, κατέληξε στην 'Αμερική. Κ' εκεί ξετορζέλιανε πολλούς άνδρες, ως ότου πέθανε στις 17 'Οκτωβρίου 1861.

'Η Λόλα Μοντές πυροβολούσα κατ' του πλήθους.